

групи, дітям-інвалідам, а також хворим внаслідок Чорнобильської катастрофи на променеву хворобу - 15 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Особам, віднесеним до категорії 2, щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, призначається в розмірі 15 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Особам, віднесеним до категорії 3, щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, призначається в розмірі 10 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Особам, віднесеним до категорії 4, щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, призначається в розмірі 5 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Мінімальний розмір пенсії становить:

1) для учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС: I групи інвалідності - 180 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність; II групи інвалідності - 160 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність; III групи інвалідності - 145 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

2) для інших інвалідів, щодо яких встановлено причинний зв'язок інвалідності з Чорнобильською катастрофою: I групи інвалідності - 100 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, з 1 січня 2012 р. і 150 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, з 1 липня 2012 р.; II групи інвалідності - 100 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, з 1 січня 2012 р. і 125 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, з 1 липня 2012 р.; III групи інвалідності - 100 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, з 1 січня 2012 р. і 110 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, з 1 липня 2012 р.;

Законодавством встановлено і максимальний розмір пенсій для громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Пенсії не можуть перевищувати: по I групі інвалідності - 36 мінімальних пенсій за віком; по II групі інвалідності - 29 мінімальних пенсій за віком; по III групі інвалідності - 18 мінімальних пенсій за віком.

В усіх випадках розміри пенсій для інвалідів, відносно яких встановлено зв'язок з Чорнобильською катастрофою, не можуть бути нижчими: по I групі інвалідності - 10 мінімальних пенсій за віком; по II групі інвалідності - 8 мінімальних пенсій за віком; по III групі інвалідності - 6 мінімальних пенсій за віком.

Варто зазначити, що відповідно до Закону України «Про Державний бюджет на 2013 рік» прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність (мінімальна пенсія за віком) становить: з 1 січня - 894 гривні, з 1 грудня - 949 гривень.

НЕЯКІСНА ПРОДУКЦІЯ В УКРАЇНІ

Тютюнник К.С., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: викладач кафедри загальноправових дисциплін ННІПП НАВС Кулик Т.О.

Щодня ми купуємо продукти харчування, засоби власної гігієни, одяг, побутову техніку і т. ін., підсвідомо розуміючи що вони можливо становлять для нашого майна, життя і здоров'я, потенційну загрозу проте, нам не залишається ніякого іншого виходу, як все ж таки, купувати запропоновані товари. Адже український ринок заповнили товари неналежної якості, зокрема, китайського виробництва, які становлять значну небезпеку для життя та здоров'я людей. Ці товари в більшості випадків не випробовуються. Так, громадяни купують цей товар тому, що він має нижчу ціну і надію на якість даного товару, проте це не так... Чому в нашу державу почали завозити такі товари, продукти харчування?

Ст.3 Конституції України говорить: «людина, її життя, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю», так, слід підкреслити, що життя і безпека страждають у випадках недобросовісної продажі продукції суб'єктами господарювання. Конституція України (п. 4 ст.42) проголошує: «Держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю і безпечністю продукції та усіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності громадських організацій споживачів». Так, здійснення контролю за належною якістю товарів гарантується, і забезпечується захист прав споживачів Законом України «Про захист прав споживачів». Цей нормативно-правовий акт регулює основні відносини між споживачами товарів, (робіт, послуг) та виробниками, виконавцями, продавцями різних форм власності, а також встановлює права споживачів у даній сфері суспільних відносин. Проте, як засвідчує практика цього виявляється недостатньо, адже досить часто зустрічаються випадки, щодо неналежної якості товарів, що надають нам суб'єкти господарювання.

Вміння правильно користуватися положеннями Закону України «Про захист прав споживачів» (далі Закон) - правовий захист від несумлінних продавців, виконавців, виробників, придбання неякісних товарів, проблема неналежного і недостатнього знання, щодо реалізації протидії в такій ситуації.

Відповідно до ст. 8 Закону України «Про захист прав споживачів», ст. 708 Цивільного кодексу України, у разі виявлення покупцем протягом гарантійного строку недоліків, не застережених продавцем, або фальсифікації товару покупець має право за своїм вибором на:

- пропорційне зменшення ціни;
- безоплатне усунення недоліків товару в розумний строк;
- відшкодування витрат на усунення недоліків товару;
- заміну товару на аналогічний товар належної якості;
- відмовитися від покупки і вимагати повернення сплаченої за товар грошової суми.

Щодо 3 пункту варто зазначити, що продавці не завжди задовольняють вимоги покупців щодо відшкодування витрат, так в більшості випадків. Коли незадоволений покупець приходить, наприклад, до магазину з вимогою повернення товару та відшкодування моральної шкоди то відбувається наступні ситуації:

Продавець намагаючись заспокоїти обуреного покупця замінює неналежний товар (уникаючи питання щодо відшкодування моральної шкоди);

Продавець маніпулює вимогою покупця на витребування нормального товару (відходячи від місця роботи, зачиняючи двері і т.д.);

Продавець зсилаючись на роздруківку, що не має ніякого процесуального значення, «товар обміну не підлягає» переконує покупця в правомірності своїх дій, тощо.

Згідно п. 6 ст. 8 Закону України «Про захист прав споживачів» вимога споживача підлягає негайному задоволенню, а якщо у продавця є необхідність в перевірці характеру заявленого дефекту – протягом 14 днів, або за домовленістю.

При цьому такі на добросовісні продавці порушують законодавство, зокрема і текст Закону ст.. 19, 21, ст. 216 ГК України, ст. 3 Конституції України.

Цивільний кодекс України (ст. 707) визначає, що покупець має право протягом чотирнадцяти днів не рахуючи дня купівлі несподобного товару належної якості, якщо триваліший строк не оголошений продавцем, обміняти його у місці купівлі або інших місцях, оголошених продавцем, на аналогічний товар інших розміру, форми, габариту, фасону, комплектації тощо. Тому продавці не мають права на відмову у поверненні товару посилаючись на текст «товар поверненню не підлягає».

Аналогічні положення містяться і в ст. 9 Закону України «Про захист прав споживачів»: «Споживач має право обміняти несподобний товар належної якості на аналогічний у продавця, в якого він був придбаний, якщо товар не

задовольнив його за формою, габаритами, фасоном, кольором, розміром або з інших причин не може бути ним використаний за призначенням».

Таких прикладів можна навести безліч, але однозначно проблемою залишається проблема, щодо захисту прав споживачів.

Ми пропонуємо посилити контроль за додержання умов продажі, реалізації та безпеки товарів, зокрема суб'єктів господарювання малого та середнього бізнесу.

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СТАНУ ДОТРИМАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ДИТИНИ В УКРАЇНІ

Сак К.В., курсант ННІПФЕКП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, провідний науковий співробітник НДЛ з проблем експертно-криміналістичного забезпечення діяльності ОВС ННІПФЕКП НАВС Сокиран М.Ф.

Відносини в сфері дотримання захисту прав дитини регулюються положеннями загальної декларації прав людини від 10 грудня 1948 року, Європейської конвенції про захист прав людини та основоположних свобод від 4 листопада 1950 року, Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права від 16 грудня 1966 року, інших міжнародних актів, Конституції і законів України.

Права людини починаються з прав дитини – ця філософія є правилом роботи інституції українського Омбудсмена. Ставлення до дитини, забезпечення її прав як рівної з нами, дорослими, є реальною оцінкою політики держави, стану розвитку суспільства та його духовності.

На жаль, бідність в Україні має дитяче обличчя. За висновками Інституту демографії та соціальних досліджень Національної академії наук України, протягом останніх десяти років рівень бідності в домогосподарствах з дітьми майже удвічі перевищує рівень бідності домогосподарств без дітей.

Діти, які виховуються у бідних родинах, можуть розглядатись як жертви нерівності та дискримінації, адже вони позбавлені повноцінного харчування, не мають належного одягу, взуття, житлових умов, через це їх можливості здобути якісну освіту вкрай обмежені. Вже з дитинства вони відчують приниження людської гідності, часто стають жертвами трудової експлуатації. Як наслідок, у країні поширюється спадкова бідність та відбувається подальше розшарування населення, внаслідок чого страждають діти.

У процесі реалізації цілей розвитку тисячоліття Україна взяла на себе зобов'язання зменшити рівень материнської та дитячої смертності, суттєво скоротити захворювання на СНІД, туберкульоз, поліпшити загальний стан здоров'я населення.

Тривалий час у країні залишається досить високою смертність дітей віком до одного року - 9,4 на 1000 новонароджених, що значно перевищує показники дитячої смертності у країнах з найнижчою смертністю немовлят, зокрема Куби, Франції, Швеції, Японії, Канади.

Також останніми роками в українському суспільстві почастішали випадки жорстокості та насильства щодо дітей. На жаль, Україна визнана одним з головних центрів вироблення порнографічної продукції з використанням образу дитини. За оцінками Інтерполу, український ринок такої продукції оцінюється в 100 мільйонів доларів на рік. Лише за останні п'ять років майже 3 тисячі осіб було засуджено за злочини проти статеві свободи та статеві недоторканності особи, де постраждалими були діти. Однак в Україні немає статистичних даних щодо дітей, які стали жертвами сексуальної експлуатації й торгівлі людьми, зокрема щодо віку, статі та місцезнаходження постраждалих дітей. Такий облік потрібно терміново запровадити.

Ми вважаємо, що Україна має імплементувати до свого національного законодавства положення про кримінальну відповідальність клієнтів сексуальних послуг дітей, як це вже зроблено, зокрема, у Швеції і Норвегії. Переконані – аналогічно треба встановити кримінальну відповідальність